

Dịch Anh - Việt

RESULTS RATHER THAN WORDS WILL ATTRACT THE FDI NEEDED IN THE 2nd 5 YEARS OF THE NEW MILLENNIUM

There's actually no need to look far to discover the real impediments to Vietnam's FDI promotion activities. Investment authorities generally acknowledge that policies related to FDI vary between tiers of government and from region to region. Another way of stating the problem is that a gap exists between the stated policies of the central government and their actual implementation at the local level.

FDI promotion activities are currently undertaken by a variety of entities, and no central level co-ordinating agency has yet been set up to oversee and guide these activities. In Vietnam the difference between national and provincial government policies is much more pronounced than in other countries.

“This confuses investors, particularly when they have to identify who is in charge. Is it the provincial committee, the Ministry of Planning and Investment or the industrial zone administration board? Investors have to approach each project on the basis of individual cities and provinces” says UNESCAP.

There is also a basic imbalance in FDI. Problem-prone areas, as well as sectors like forestry and agriculture and fisheries, attract lower investment, as do the northern provinces in comparison with southern areas. Also the foreign partners in FDI projects come mostly from Asian countries and territories.

The absence of a well-developed national list of projects calling for FDI, seen as an effective tool to direct FDI inflow that simultaneously satisfies Vietnam's development requirements and benefits foreign investors, is widely held to be responsible for the situation. Investment promotion activities are said to focus on introducing laws and policies while overlooking the realities of individual sectors and projects.

ĐÁP ÁN THAM KHẢO ANH – VIỆT

RESULTS RATHER THAN WORDS WILL ATTRACT THE FDI NEEDED IN THE 2nd 5 YEARS OF THE NEW MILLENNIUM

There's actually no need to look far to discover the real impediments to Vietnam's FDI promotion activities. Investment authorities generally acknowledge that policies related to FDI vary between **tiers of government** and from region to region. Another way of stating the problem is that a gap exists between the stated policies of the central government and their actual implementation at the local level.

FDI promotion activities are currently undertaken by a variety of entities, and no central level co-ordinating agency has yet been set up to oversee and guide these activities. **In Vietnam the difference between national and provincial government policies is much more pronounced than in other countries.**

"This confuses investors, particularly when they have to identify who is in charge. Is it the provincial committee, the Ministry of Planning and Investment or the industrial zone administration board? **Investors have to approach each project on the basis of individual cities and provinces**" says UNESCAP.

There is also a basic imbalance in FDI. Problem-prone areas, as well as sectors like forestry and agriculture and fisheries, attract lower investment, as do the northern provinces in comparison with southern areas. **Also the foreign partners in FDI projects come mostly from Asian countries and territories.**

The absence of a well-developed national list of projects calling for FDI, seen as an effective tool to direct FDI inflow that simultaneously satisfies Vietnam's development requirements and benefits foreign investors, is widely held to be responsible for the situation. Investment promotion activities are said to focus on introducing laws and policies while overlooking the realities of individual sectors and projects.

TRONG 5 NĂM TỚI LỜI NÓI PHẢI ĐI ĐÔI VỚI KẾT QUẢ MỚI THU HÚT ĐƯỢC ĐẦU TƯ TRỰC TIẾP NƯỚC NGOÀI

Muốn biết thực chất các hoạt động khuyến khích đầu tư nước ngoài của Việt Nam **không cần phải tìm đâu xa xôi**. Ngay các cơ quan nhà nước phụ trách đầu tư cũng phải thừa nhận các chính sách liên quan đến ĐTNN không đồng nhất giữa **chính quyền các cấp** và giữa các vùng miền với nhau. Nói một cách khác là có khoảng cách giữa việc chính phủ ban hành chính sách và việc thực hiện các chính sách đó ở địa phương.

Hiện nay rất nhiều nơi có hoạt động khuyến khích ĐTNN, nhưng đến giờ vẫn chưa có một cơ quan cấp trung ương nào được thành lập để giám sát và hướng dẫn các hoạt động đó. **Chẳng có nước nào chính sách của chính phủ và chính quyền địa phương lại khác nhau như ở Việt Nam.**

Tổ chức UNESCAP cho rằng "Đây là điều khiến các nhà đầu tư bối rối, nhất là khi họ muốn biết người chịu trách nhiệm là ai? Ủy ban nhân dân tỉnh, hay Bộ Kế hoạch Đầu tư, hay Ban Quản lý các Khu Công nghiệp. **Dự án đến tỉnh, thành phố nào là các nhà đầu tư phải có cách tiếp cận kiểu nhập gia tùy tục ở tỉnh, thành phố ấy**"

ĐTNN cũng không cân đối. Các vùng khó khăn, các ngành như lâm nghiệp, nông nghiệp, đánh cá thường thu hút ít ĐTNN, các tỉnh miền Bắc không nhiều ĐTNN bằng các tỉnh miền Nam. **Các đối tác tham gia vào các dự án có ĐTNN thường là người từ các nước và vùng lãnh thổ châu Á.**

Nguyên nhân chính của tình trạng này là chưa có một danh mục quốc gia về các dự án cần gọi vốn ĐTNN. Danh sách này là một công cụ hữu hiệu nhằm định hướng dòng ĐTNN, vừa thoả mãn yêu cầu phát triển của Việt Nam, vừa mang lại lợi ích cho nhà đầu tư. Người ta cho rằng các hoạt động khuyến khích đầu tư mới chỉ tập trung giới thiệu luật và chính sách chứ chưa tính đến thực tế đối với từng lĩnh vực, từng dự án.